

Bilag 3.**FINANSMINISTERIET**

Skattedepartementet.

Den 16. april 1971.

Notat om mulighederne for at lade den særlige indkomstskat forfalde i takt med en eventuel ratevis afvikling af det beløb, der beskattes.

Medens skatten af almindelig indkomst siden 1. januar 1970 i princippet har været en samtidighedsskat, gælder det samme ikke for skatten af særlig indkomst. Erhverver en person, der har kalenderåret som regnskabsår, en særlig indkomst — f. eks. ved salg af fast ejendom — i løbet af året 1971, kommer skatten af denne indkomst til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november 1972. For dødsboer og skattepligtige selskaber og foreninger m. v., som skal beskattes af særlig indkomst, sker der en nogenlunde tilsvarende tidsmæssig forskydning mellem indkomsterhvervelsen og skattebetalingen.

Efter de gældende regler er en indkomst skattepligtig, når den er erhvervet, og der er — bortset fra særregler i ligningslovens § 27 A om know-how og lignende — ikke hjemmel til at udskyde skattebetalingen, fordi en del af salgssummen for et afstået formuegode skal betales i afdrag over en årrække. Dette forhold kan derimod have betydning for opgørelsen af den indkomst, der skal beskattes. Således tillades sælgerpantebreve i almindelighed medregnet ved opgørelsen af salgssummen med et kursnedslag, som skal udligne forskellen mellem pantebrevets pålydende værdi og salgsværdien. Et sådant kursnedslag forekommer velbegrunnet, når „kontantsælgere“ og „kreditsælgere“ i øvrigt skal beskattes på samme måde. Skal der derimod gælde særlige — lempeligere — afviklingsregler for skatten af „kreditsalg“, synes dette at måtte få konsekvenser for opgørelsen af fortjeneste ved disse salg.

En eventuel lovregel om afdragsvis betaling af skatten i takt med afviklingen af

salgssummen rejser forskellige problemer. Det kan således nævnes, at der foretages en samlet opgørelse af fortjeneste eller tab vedrørende særlig indkomst, og at underskud ved opgørelsen af den almindelige indkomst kan fradrages i særlig indkomst. I regelen vil det kun være nogle af de pågældende erhvervelser, der betales i afdrag. Før man kan afgøre, hvilket beløb der skal indrømmes henstand med, må det skattebeløb, som beregnes på grundlag af nettoresultatet, derfor splittes op på de forskellige arter af særlig indkomst og endda måske inden for de forskellige undergrupper (f. eks. ved salg af flere ejendomme i løbet af et år).

Nogle af de andre problemer belyses ved følgende:

Eksempel.

A sælger en fast ejendom til B for 1 mill. kr. Fortjenesten opgøres efter det fremsatte lovforslag om ændring af lov om særlig indkomstskat til 208.300 kr., hvoraf der (efter bundfradrag 1.000 kr.) skal betales 82.920 kr. i særlig indkomstskat.

	kr.
Salgssummen	1.000.000
berigtiges således:	
a) Kontant udbetaling	250.000
b) Overtagelse af indestående pantegæld	600.000
c) Udstedelse af et 10-årigt 8 pct. pantebrev fra B til A, pålydende værdi 250.000 kr., kursværdi	150.000
I alt	<u>1.000.000</u>